

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 102.149 van 20 december 2001
in de zaak A. 102.546/XIV-2968.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat A.-K. VAN RENSBERGEN,
 kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
 Amerikalei 73

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 28 maart 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 5 februari 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 9 april 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 november 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat A.-K. VAN RENSBERGEN, van adjunct-adviseur K. BRUYNINCKX, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 2 februari 2001 en zich vluchteling verklaart op 5 februari 2001; dat op 5 februari 2001 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 7 maart 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift onder punt “IV. MIDDELEN”, het volgende uiteenzet:

“Verzoekster heeft tijdens de interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het Commissariaat Generaal uiteen gezet om welke redenen zij haar land diende te ontvluchten;

Verzoekster heeft haar land verlaten omdat zij aldaar aanhoudend problemen gekend heeft omwille van haar etnische origine en religieuze overtuiging;

Zij is een XXX staatsburger, maar is van T. afkomst;

Verzoekster heeft sinds 1998 aanhoudende problemen gekend met haar burens, die zelf niet dezelfde geloofsovertuiging hadden als zij;

Zij beleed het Christelijk geloof, terwijl de rest van de onmiddellijke omwonenden trouw waren aan het Moslimgeloof;

Als gevolg hiervan werd zij voortdurend mondeling bedreigd door haar burens;

In de periode 1998-1999 werd verzoekster zelfs thuis opgezocht door een buurman die haar kwam zeggen dat ze het huis diende te verlaten of dat ze haar anders zouden vermoorden;

Verzoekster moest vaststellen dat de drijfveer tot die bedreigingen voornamelijk religieus van aard waren en dat de burens uiteindelijk betrachtten verzoekster te dwingen haar appartement te verlaten;

Op die wijze zouden de burens nadien het pand dan kunnen bezetten;

Op 1 mei 2000 werden de mondelinge bedreigingen door buurman R. in reële gewelddaden omgezet, waarbij zowel verzoekster als haar dochter geslagen werden;

De gevolgen van deze gewelddaden werden vastgesteld in een medisch onderzoek waar verzoekster zich aan onderwierp;

Ondanks het feit dat Meneer R. voor deze feiten werd veroordeeld, bleef hij verzoekster lastigvallen met allerlei telefonische bedreigingen;

Op 28 januari 2001 ging hij zelfs over tot het eenzijdig afsluiten van de elektriciteitstoevoer in de kelder van het appartementsgebouw waar verzoekster woonachtig was;

Ondanks verwoede pogingen van verzoekster om de wijkagent te wijzen op de aanhoudende, levensbedreigende handelingen die gesteld werden tegen haar en haar dochter, bleef deze ondraaglijke situatie voortduren;

Het optreden van de politiediensten bleek niet afdoende te zijn;

Door te beslissen dat er geen vermoeden van gegronde vrees voor vervolging bestaat en bijgevolg het verblijf te weigeren, hebben zowel het Ministerie van Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken, als het Commissariaat voor Vluchtelingen en Staatlozen, de bepalingen van de Conventie van Genève geschonden;

Het feit dat zij in haar verhaal voor het Commissariaat Generaal enkele andere gegevens heeft aangebracht die zij niet of anders heeft vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken, kan verklaard worden door de eventueel niet zo nauwkeurige vertaling door de tolk.”;

2.2. Overwegende dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel in principe vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden; dat de verzoekende partij een reeks feitelijke gegevens opsomt waarna zij aanvoert dat “de bepalingen van de Conventie van Genève geschonden zijn”, zonder nader aan te duiden dewelke, noch uiteen te zetten waarom deze bepalingen geschonden zouden zijn; dat de verzoekende partij het, de rechten van verdediging in deze procedure mede in acht nemend, niet aan de Raad van State mag overlaten om uit haar uiteenzetting af te leiden op welke wijze de aangeduide rechtsregel - ‘de bepalingen van de Conventie van Genève’ - door de bestreden beslissing is geschonden; dat verzoekende partij zich verder in haar uiteenzetting beperkt tot het geven van een verklaring voor de vaststelling dat ze andere gegevens heeft aangebracht dan die welke ze vermeldde bij de dienst Vreemdelingenzaken, doch verzuimt uiteen te zetten welke rechtsregel hierdoor wordt miskend; dat de aangehaalde uiteenzetting niet als een ontvankelijk middel kan worden verstaan;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig december tweeduizend en één, door :

de HH. G. DEBERSAQUES,

 W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.